

KUNSTHARSVULLINGEN

Als antwoord op het ingezonden stuk van collega v a n D a a l e n in het Januarinumnummer van dit tijdschrift diene het volgende:

De convocatie voor de vergadering in Utrecht was zo gesteld:
 „Discussie-avond over acrylharsen in de praktijk ingeleid door collega E. F l a u m e n h a f t uit Den Haag, met vertoning van de gekleurde geluidsfilm Denture Resin enz.”

Wie lezen kan wist, dat hij uitgenodigd was tot een gedachtenwisseling over de *practische* toepassing van alle acrylharsen en dat de inleiding gegeven werd met behulp van een film. Hoe werd collega v a n D a a l e n misleid door een belofte van een inleiding tot een film?

Tijdens de inleiding, die langer dan een uur duurde, werden slechts 15 minuten gebruikt voor het bespreken van acrylhars voor vullingen. Meer dan drie kwartier werd besteed aan de andere materialen. Bovendien werd een demonstratie gegeven van een ongewone methode van reparatie van prothesen en van bijzondere uitvoeringen van jacketkronen in een combinatie van metaal en acrylhars. Heeft collega v a n D a a l e n dit niet gehoord?

Een inleiding tot een discussie over „de praktijk” heeft met abstracte wetenschap weinig gemeen. In mijn inleiding is geen enkele chemische formule genoemd en geen enkele onderzoeker geciteerd. Wetenschap uit de tweede hand kan iedereen voldoende in de Excerpta Odontologica vinden. Men behoeft daarvoor niet naar een vergadering van practici te gaan.

Niemand heeft met zekerheid bewezen, dat directe vullingen van acrylhars schadelijk zijn voor de pulpa. Daarvoor is dit materiaal nog te kort in toepassing. Na een halve eeuw gebruik van silicaatcement zijn de geleerden het nog niet eens of en waardoor dit materiaal schadelijk is. Gebruikt collega v a n D a a l e n geen silicaatcement?

Ik heb in de vergadering erkend en ik ben ervan overtuigd, dat dit voor alle tandartsen in Nederland geldt, niet bij machte te zijn de materiaaltechnische en chemische mérites van welk materiaal ook te beoordelen. Moeten wij daarom allen onze praktijken sluiten?

Collega v a n D a a l e n, die nooit acrylhars voor vullingen verwerkt, mist toch zonder twijfel het recht over de praktische toepassing hiervan in discussie te treden.

Collega v a n D a a l e n moge bedenken, dat de tandarts in de praktijk niet wordt geholpen door een stortvloed van grove woorden en dat tanden niet met de vulpen worden gevuld.

Bij vele bladen bestaat het goede gebruik, dat de redactie de aangevallene in de gelegenheid stelt direct onder het ingezonden stuk van antwoord te dienen. De houding van de redactie om mij daartoe niet de gelegenheid te geven kan ik niet waarderen.

E. FLAUMENHAFT

Of de „aangevallene” gelegenheid kan worden gegeven dadelijk te antwoorden op een ingekomen stuk, wat ook bij ons wel gebeurt, hangt af van de beschikbare tijd en plaatsruimte. Echter kan in een volgend nummer zulk een antwoord, waarvoor de gelegenheid natuurlijk altijd open staat, evenzeer tot zijn recht komen.

Redactie

Geachte Redactie,

In uw Januari-nummer komt een artikel voor van Ir. F. v a n D a a l e n „Kunstharsvullingen” geheten. Naar aanleiding hiervan gaarne de volgende opmerkingen.

Het is mij uit dit artikel niet gebleken dat het betreffende materiaal zo minderwaardig zou zijn, dat het een gevaar zou opleveren voor de patiënt. De onheuse bewoordingen aan het adres van collega F l a u m e n h a f t acht ik misplaatst, daar deze collega op zijn lezingen slechts zijn praktijkervaringen met dit materiaal heeft verkondigd. ,

Het H.B. van de Maatschappij treft geen verantwoordelijkheid voor verkondigde praktijkervaringen. Iedere tandarts draagt eigen verantwoordelijkheid voor het gebruik van zijn materialen. ,

Collega F l a u m e n h a f t verdient de dank van de beroepsgenoten voor zijn onvermoeid streven eigen ervaringen aan de collegae over te brengen en voor het vertonen van vele interessante films.

L. BROESE VAN GROENOU